

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1903

ΑΡΙΘ. 36

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ . . . 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μητρ. Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοδύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντακτὴς ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΙΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά—Αἱ ἐν Αὐστρίᾳ ὁρθόδοξοι ἐκκλησίαι
—Ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ Ὁρολογίου τῆς τῶν Ἀκοιμήτων μονῆς
ὑπὸ Μ. Ι. Γ.—Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα (ἐκ Ζακύνθου) ὑπὸ
Α. Φ. Ζώη—Νεκρολογ'α—Δικαστικά—Ἀγγελίαι—Παράκλη-
μα: (Εὐαγγελικὰ διδάγματα).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Νέα Ἰνδικτιῶν.—Μετὰ τῆς εἰθισμένης ἐκ-
κλησιαστικῆς εὐκοσμίας καὶ τάξεως ἐγένετο τῇ
παρελθούσῃ δευτέρᾳ, 1 Σεπτεμβρίου, ἡ ἐπὶ τῇ
εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, Β' ἰνδι-
κτιῶνος, νενομισμένη τελετὴ ἐν τοῖς Πατριαρ-
χείοις. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης
ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τε-
τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ
παραθρονίῳ φέρων ἐπανωκαλύμμαυχον καὶ κρα-
τῶν χασράνιον, τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἱσταμένων
ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ βήματος. Εἰς τὴν τελετὴν παρέ-
στησαν οἱ σεβασμιώτατοι συνοδικοὶ Ἐφέσου,
Νεοκαισαρείας, Ἰκονίου, Σμύρνης, Μιτυλήνης,
Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ Ἡλιουπόλεως, οἱ πα-
ρεπιδημοῦντες μητροπολῖται Δράμας, Αἴνου καὶ
Δυρραχίου, ὁ Σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς
ἅγιος Σάρδων, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων Τό-
πων, μέλη τινὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλοι ἐγκρι-
τοὶ κληρικοὶ καὶ λόγιοι, ἐν οἷς ὁ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ
τῆς ἡμετέρας πόλεως διελθὼν ἐλληνομαθὴς ρω-
μοῦνος καθηγητὴς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Πανε-

πιστημίου καὶ γραμματεὺς τῆς Γερουσίας κ.
Δραγομῖρ Δημητρίσκος.

Τῆς θείας λειτουργίας περατωθείσης, ἡ Α. Θ.
Παναγιότης μεθ' ἀπάντων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων
καὶ λοιπῶν ἀνῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μ.
Συνοδικοῦ καὶ ἀνέγνω τὴν ἐπίσημον Πράξιν τῆς
νέας ἰνδικτιῶνος Β', ἣν, ψαλλομένων τῶν εἰθι-
σμένων τροπαρίων, συνυπέγραψαν εἰς ἕκαστος
καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς κατὰ τάξιν περι-
βαλλόμενοι κατὰ τὴν ὑπογραφὴν ἐπιτραχήλιον
καὶ ὠμοφόριον. Τῆς ὑπογραφῆς τῆς Πράξεως
περατωθείσης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπο-
τεινόμενος πρὸς τοὺς ἁγίους ἀρχιερεῖς καὶ λοι-
ποὺς κληρικοὺς εἶπε «Πάντοτε μὲν καθῆκον
ἡμῶν τῶν κληρικῶν εἶναι ν' ἀναπέμπω-
μεν εὐχὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον ὑπὲρ τῶν κε-
κοιμημένων καὶ τῶν πασχόντων ἀδελφῶν
ἡμῶν, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς νῦν χρόνοις ὁ-
φείλομεν νὰ δεώμεθα ὅπως ὁ πανάγαθος
διατηρῇ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν εἰρήνῃ, χορη-
γῇ δὲ τοῖς πνευματικοῖς ἡμῶν τέκνοις πᾶν
ἀγαθὸν καὶ καταθύμιον καὶ διαφυλάττῃ
πάντας ἡμᾶς ὑπὸ τὴν ἁγίαν Αὐτοῦ ὁκέπην.
Ἐν τέλει οἱ χοροὶ τοῦ ναοῦ ἔψαλαν τὸν πολυ-
χρονισμὸν τοῦ οἰκουμεν. πατριάρχου, μεθ' ὃ
πάντες οἱ παραστάντες ὑπέβαλον τὰ ἐπὶ τῷ νέῳ
ἐκκλησιαστικῷ ἔτει συγχαρητήρια αὐτῶν.

**Ἐπιτροπὴ συνδρομῶν ὑπὲρ παθόντων
ὁμογενῶν.**—Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς
συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν παθόντων ὁμογενῶν

9/56

МЕЧНИКОВА

σεβασμιώτατος μητροπολίτης Μιτυλήνης κ. Κυρίλλος μεταβάς τῷ παρελθόντι σαββάτῳ εἰς τὰ ἐν Γιλδίς ἀνάκτορα, ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἀρχοντος Καποῦ κεχαγιά Ἀντωνίου βέη Οἰκιάδου καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Σ. Κωνσταντινίδου, ὑπέβαλε διὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως ἐξοχωτάτου Ταχσὶν πασᾶ τῇ Α. Α. Μ. τῷ σεπτῷ Ἀνακτι ἡμῶν Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ προσφάτῳ ὑπὲρ τῶν παθόντων ὁμογενῶν αὐτοκρατορικῇ δωρεᾷ.

Τοῦ ἐξοχωτάτου ἀρχιγραμματέως λίαν φιλοφρόνως δεξιωσαμένου τὸν μητροπολίτην Μιτυλήνης καὶ ὑποβαλόντος τῷ μεγαθύμῳ Ἀνακτι τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Α. Α. Μ. διαβιβάσασα αὐθωρεῖ τὰς αὐτοκρατορικὰς Αὐτῆς προσρήσεις καὶ τὴν εὐαρέσκειαν νῦν δόκνησε νὰ διαμηνύσῃ ὅτι προτίθεται Αὕτη καὶ νέαν νὰ ποιήσῃται μεγαλόφρονα δωρεὰν ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν νομαρχίαν Ἀδριανουπόλεως παθόντων ὡσαύτως ὁμογενῶν.

Ὁ ἅγιος Μιτυλήνης εὐγνωμόνως ἀποδεξάμενος τὴν νέαν ταύτην ἐκδήλωσιν τῶν φιланθρωπῶν αἰσθημάτων τοῦ εὐσπλαχνικωτάτου Ἀνακτος νῦν ξατο ὑπὲρ υἱείας Αὐτοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπανειλημμένως συνεδριάσασα κατὰ τε τὴν παρελθοῦσαν καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἐβδομάδα χάριν τῆς ὅσον ἐνεστὶ τελεσφορωτέρας διεξαγωγῆς τοῦ φιλανθρωπικοῦ αὐτῆς ἔργου διώρισε τρεῖς ὑποεπιτροπὰς, μίαν ἐν τῇ περιοχῇ Σταυροδρομίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προΐσταμένου τῆς κοινότητος ἐπισκόπου Εὐανθουπόλεως κ. Ἰωάννου καὶ τῶν κκ. Σ. Παοπαλὶ καὶ Ἀντωνιάδου, γραμματέως τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας, μίαν ἐν τῇ τοῦ Γαλατῆ συγκειμένην ἐκ τῶν κκ. Ἀλεξ. Σινιόσογλου, μέλους τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, Γ. Δ. Ζαρίφη, Ἰ. Καστέλη, Α. Δημητρακοπούλου καὶ Ἀθ. Νικολοπούλου, καὶ μίαν ἐν τῇ τῆς Πόλεως ἐκ τῶν κκ. Ν. Φωτιάδου, Ἰωάννου Κ. Ἡλιάσκου, Ζ. Σκυλίτση καὶ Ἰ. Σάρρου, οἵτινες καὶ ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου αὐτῶν.

Ὁ ἀνοιχθεὶς κατάλογος ἀναγράφει μέχρι τοῦδε τὰ ἐξῆς ποσά·

ἡ Α. Α. Μ. ὁ Ἀναξ	λίρ. ὀθ. 300
ἡ Α. Θ. Παναγιότης	» » 20
ἡ ἱερὰ Σύνοδος	» » 30
ὁ κ. Λεωνίδας Ζαρίφης	» » 200
ὁ κ. Περικλῆς Ζαρίφης	» » 200
ὁ κ. Εὐστάθιος Εὐγενίδης	» » 200

ὁ κ. Θεόδωρος Μαυρογορδάτος	» » 200
ὁ κ. Κωνσταντῖνος Βλαστάρης	» » 200
ἡ κ. Ἑλένη Γ. Ζαρίφη	» » 50
ἡ κ. Λωξάνδρα Μαυρογορδάτου	» » 50
ὁ κ. Ἀλέξανδρος Σινιόσογλου	» » 50
ἡ Α. Ε. ὁ Ἀλέκος Παντζίρης	» » 50

Συνεδρία δύο Σωμάτων. — Τῇ προχθὲς τετάρτῃ τὰ δύο Σώματα συνῆλθον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου εἰς ἑκτακτον κοινὴν συνεδρίαν. καθ' ἣν ἀντήλλαξαν σκέψεις περὶ τινῶν ἐπειγόντων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

Χειροτονία Ναζιανζοῦ. — Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἡρακλείας κ. Γρηγόριος διὰ γράμματος αὐτοῦ ἡγγεῖλε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν χειροτονίαν τοῦ νέου βοηθοῦ αὐτοῦ θεοφίλ. ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Γερμανοῦ, οὗτινος ἐπισυννημμένως ἀπέστειλε καὶ τὴν εἰθισμένην ὁμολογίαν πίστεως.

Μητροπολίτης Διδυμοτείχου. — Ὁ ἐκ τῶν συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Φιλάρετος ἀναρρώσας τέλεον ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρελθούσης τρίτης, ἐν τε τῇ Ἰ. Συνόδῳ καὶ τῷ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίῳ.

Πρώην Νευροκοπίου. — Ἀφίκετο εἰς βασιλεύουσαν τῷ π. σαββάτῳ ὁ πανιερ. μητροπολίτης πρώην Νευροκοπίου κ. Νικόδημος, ὅς καὶ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα.

Ἀιτήσεις ἀγγλικανῶν ἐπισκόπων. — Ἐγκαίρως εἶχομεν ἀναγράψαι ὅτι οἱ θεοφιλέστατοι ἀγγλικοὶ Ἐπίσκοποι Γιβραλτάρης καὶ Ἱεροσολύμων εἶχον ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον αἰτησὶν ζητοῦντες νὰ πληροφωρηθῶσιν, ἐὰν ἐπιτρέπῃται αὐτοῖς προσκαλουμένοις ὑπὸ ὀρθόδοξων χριστιανῶν, οἰκούντων ἐν μέρεσιν ἐν οἷς δὲν ὑπάρχουσιν ὀρθόδοξοι ἱερεῖς, νὰ μεταβαίνωσι καὶ μεταδίῳσιν αὐτοῖς μέσα τινὰ τῆς χάριτος χωρὶς οἱ ὀρθόδοξοι ν' ἀφίστανται τῆς πατρῴας αὐτῶν θρησκείας. Τῆς αἰτήσεως ταύτης παραπεμφθείσης τότε εἰς Ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Σάμου κ. Κωνσταντίνου καὶ τῶν πανοσιολ. ἀρχιμ. Γρηγορίου Κωνσταντινίδου Μ. Ἱεροκλήρουκ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, καὶ ἱεροδιακόνου κ. Ἀθανασίου Πιπέρα, ὑπογραμματέως τῆς Ἰ. Συνόδου, ἀνεγνώσθη ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς π. τρίτης ὑποβληθεῖσα ἐκθεσις σχετικὴ, ἥτις καὶ ἐνεκρίθη, ἐγκριθέντος

ἅμα ὅπως πρὸ πάσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἀποσταλῶσιν ἀντίγραφα τῆς ἐκθέσεως ταύτης τοῖς μακαριωτάτοις πατριάρχαις Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, πρὸς οὓς εἶχεν ὑποβληθῇ συγχρόνως τότε ἡ εἰρημένη αἰτησις, καὶ ζητηθῇ καὶ ἡ γνώμη αὐτῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Συνέντευξις.— Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης μεταβὰς χθὲς ἐν συνοδίᾳ τοῦ Καπούκεχαγιά εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλνιν ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Γ. τοῦ πρωθυπουργοῦ Φερὶτ πασᾶ.

Ἐπίσκεψις ἐν τοῖς ἀνακτόροις.— Ὁ Ἀρχὼν καπούκεχαγιά Ἀντώνιος βέης, Οἰκιάδης μεταβὰς προχθὲς ἐντολῇ τῶν δύο Σωμάτων εἰς τὰ ἐν Γιλδίξ ἀνάκτορα συνδιέλέξατο μετὰ τοῦ ἐξοχωτάτου ἀρχιγραμματέως Ταχσὶν πασᾶ διερμηνεύσας τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν δύο Σωμάτων ἐπὶ ταῖς συντόνοις φροντίσιν, αἱ δὲ Σεβ. αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις καταβάλλει πρὸς ἐπούλωσιν τῶν δεινοπαθημάτων τῶν πληξάντων τοὺς ἐν Θράκῃ ὁμογενεῖς.

Μητροπολίτης Δράμας.— Προχθὲς νάεχωρῃσεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Δράμας κ. Χρυσόστομος ὃς πρὸς περιθαλψιν τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐπὶ τινα χρόνον διέτριψεν ἐν τῇ βασιλευούσῃ.

Ἅγιον Ὅρος.— Πρὸς τὴν ἱερὰν Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀπελύθη κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπιστολὴ πατριαρχικὴ, συνοδικὴν ἀπόφασιν ἐξαγγέλλουσα περὶ τῶν ἐκεῖ γινομένων χειροτονιῶν, ὧν τινες οὐχὶ κατ' ἀνάγκην γίνονται πληθύνουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν χειροτονουμένων, μεταβαινόντων ἐνίοτε καὶ ἔξω τοῦ Ἁγίου Ὁρους πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν πόλεσι καὶ κώμασι. Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, τοὺς ἐπὶ τούτῳ θεσπισθέντας ὑπὸ Συνόδων ἁγίων νόμους ὑπομνήσκουσα, ἀποφαίνεται καὶ πάλιν ὅτι τὸ τηρεῖν αὐτοὺς εὐλαβῶς ἀπροσκόπους καθίστησι τοὺς τηροῦντας τοῖς ὀρθοδόξοις τε καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις, καθῆκον δὲ τῶν τὰς ἱερὰς μονὰς καὶ σκῆτας διοικούντων ἐστὶ τὸ χειροτονίας ἐπιτρέπειν κατόπιν αὐστηρᾶς ἐξετάσεως τῶν αἰτούντων χειροτονηθῆναι καὶ κατόπι διαπιστώσεως τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιβαλλούσης τὴν χειροτονίαν. Ἡ ἀπόφασις ἀνγγέλλθη καὶ τῷ ἐν Ἀγίῳ Ὁρῷ παραμένοντι πανιερ. μητροπολίτῃ πρώτῳ Νευροκοπίου κ. Νεοφύτῳ.

Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης.— Ὑπὸ τῆς σε-

βαστῆς ἐφορείας τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς ὑπεβλήθη κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης τρίτης ὁ κατάλογος τῶν κατὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος προσληφθέντων νέων μαθητῶν. Ἐκ τῶν 37 προσελθόντων καὶ ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν 17 ἐπιτυχόντων, ἡ Ἐφορεία ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὸν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς καθοριζόμενον ἀριθμὸν αὐτῶν ἵναγκάσθῃ νὰ περιορισθῇ καὶ προσλάβῃ μόνον δώδεκα τοὺς κρείσσονας ἐξ αὐτῶν.

Ἐπέτειοι ὀνομάτων.— Τῇ Α. Θ. Π. τῷ πατριάρχῃ πρώτῳ Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἀνθίμῳ τῷ Ζ' ἄγοντι προχθὲς τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ὡς καὶ οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς συνεχάρησαν τηλεγραφικῶς.

Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη τηλεγραφικῶς καὶ τοῖς ἐορτάζουσι μητροπολίταις Ἀμασειᾶς καὶ Πρεσπῶν.

Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἦγε τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐορτὴν ὁ ἐκ τῶν ἁγίων συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτης Νεοκαισαρείας κ. Ἀλέξανδρος. Τὴν Α. Σεβασμ. ἐπεσκέψατο ἡ Α. Θ. Παναγιότης, οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ, τὰ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, οὗ τυγχάνει πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων τόπων, ἡ Ἐφορεία τοῦ ἐν Πριγκίπῳ Ἐθνικοῦ Ὁρφανοτροφείου, οἱ πατριαρχικοὶ ὑπάλληλοι καὶ πάμπολλοι ἄλλοι ἔγκριτοι κληρικοὶ καὶ φίλοι.

Τοῖς ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἐξοχωτάτῳ Ἀλεξάνδρῳ Καραθεοδωρῇ πασᾶ, ἀρχιμεταφραστῇ τῶν ἀνακτόρων καὶ τοῖς κκ. Ἀλέξ. Σινιόσογλου, μέλει τοῦ Συμβουλίου, Α. Καμπούρογλου ἱατρῷ, Α. Ναοῦμ Α. διερμινεῖ τῆς ἑλλαν. πρεσβείας αἱ πατριαρχικαὶ εὐχετήριοι προσεήσεις διαβιβάσθησαν διὰ τῶν πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου καὶ Μ. ἀρχιδιακόνῳ, τηλεγραφικῶς δὲ τῇ Α. Γ. τῷ ἡγεμόνι τῆς Σάμου Α. Μαυρογένει βέη, καὶ τοῖς ἐξοχωτάτοις Α. Ζωηρῷ πασᾶ, Α. Κωνσταντινίδῃ πασᾶ, μουαδίνῃ Θεσσαλονίκης, Α. Παντζίρη βέη, βοηθῷ διευθυντῇ τῆς ὀθωμανικῆς τραπέζης, καὶ τοῖς κκ. Α. Φωτιάδῃ καὶ Α. Γάγκῳ, διευθυντῇ τοῦ ἐνταῦθα σαμιακοῦ Γραφείου.

Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ οἰκουμ. πατριάρχης συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῇ Α. Ε. τῷ ἐνταῦθα πρεσβευτῇ τῆς Ρωσίας κ. Ι. Ζηνόδιεν ἄγοντι τῇ π. παρασκευῇ τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐκκλησιαστικὴ ποινή.—Ἐν τῇ χθесινῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ ληφθείσης ὑπ' ὧσιν ἐκθέσεως τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου δηλοῦντος ὅτι ὁ ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ὀρμώμενος ἱερεὺς Πασχάλης μεταβὰς εἰς Κυδωνίας τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου ἐτέλεσε γάμον παράνομον, ἅμα δὲ παρ' ἐνορίαν, καὶ ὅτι ἦδη ἐτέθη εἰς ἀργίαν, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινεν ὅπως ὁ εἰρημένος ἱερεὺς ἀποτίσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν περιοριζόμενος ἐπ' ἀόριστον ἐν τῇ Μονῇ τῆς νήσου Πρώτης ἐξακολουθῶν ἅμα νὰ μένῃ ὑπ' ἀργίαν.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ δευτέρᾳ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐρίτιμος τραπεζίτης κ. Α. Ζαρίφης μετὰ τοῦ κ. Α. Πήνιατῶρου δικηγόρου, σήμερον δὲ ὁ κ. Ἰωάννης Σκαλτσούνης καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ τμηματάρχου τῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης Βαχᾶ βένς.

Ἐπιτετραμμένος Μαυροβουνίου.—Ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀφίξει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Μαυροβουνίου κ. Γκάπρο Βούκοβιτς καὶ τοῦ νέου ἐπιτετραμμένου παρὰ τῇ Ὑ. Πύλῃ τοῦ Μαυροβουνίου κ. Ἰωάννου Ματάνοβιτς, ἡ Α. Θ. Παναγιότης διεβίβασε τὰς προσρήσεις αὐτοῦ διὰ τοῦ Μ. πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου.

Ἱερὰ μονὴ Σινᾶ.—Ἀπεβίωσε πλήρης ἡμερῶν ἐν Κιέβῳ, τῇ παρελθούσῃ ἐβδομαδί, ὁ ἀπὸ τεσσαρακονταετίας αὐτόθι ἀντιπρόσωπος τοῦ θεοβαδίστου ὁρους Σινᾶ ἀρχιμανδρίτης Μελέτιος Βαγιανέλλης, σίφνιος τὴν πατρίδα.

Εὐσεβὴ κληροδοτήματα. Κατὰ διάταξιν τῆς δικήκης τῆς μακκρίτιδος Ἀλεξάνδρου Π. Ράλλη, οἱ υἱοὶ αὐτῆς Παντεῖς καὶ Πέτρος Ράλλη, ἀπέστειλαν διὰ τοῦ παραιμένου ἐν Χίῳ κ. Μιλτ. Καλθοκρέση 250 λίρας ἀγγλικὰς πρὸς τὸ γυμνάσιον Χίου, 100 πρὸς τὸ Σκυλίτζειον νοσοκομεῖον, 100 ὑπὲρ τοῦ λεπροκομείου καὶ 50 ὑπὲρ τῆς αὐτόθι φιλοπτώχου Ἀδελφότητος.

Μ. τοῦ Γένους Σχολᾶ. Αἱ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεβρ. τακτικῶς γινόμεναι ἐνάρξεις τῶν μαθημάτων τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, βραδύνασαι κατὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἐνεκα τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἀγομένου πένθους ἐπὶ τῷ προσφάτῳ θανάτῳ τοῦ ἀοιδίου καθηγητοῦ αὐτῆς Θεμ. Σαλτέλη, ἐτελέσθησαν χθὲς ἐν τῇ οἰκείᾳ αἰθούσῃ προστάντος τῆς ἐναρκτηρίου τελετῆς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου,

παρισταμένου δὲ τοῦ σεβασμιωτ. μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου, τοῦ πρώην Δεβρῶν, τοῦ ταμίου τῆς Σχολῆς κ. Π. Χρυσοῦ, τοῦ σχολάρχου μετὰ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου καὶ ἱκανῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν ἐν τῇ Σχολῇ μαθητευομένων, ὡς καὶ ἄλλων φιλομούσων.—Τοῦ εἰθισμένου ἀγιασμοῦ τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμ. πατριάρχου, ὁ πανιερ. σχολάρχης μητροπολίτης Σάρδεων κ. Μιχαὴλ ἀπήγγειλεν ἀπὸ τοῦ βήματος τὴν ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένων ἀπεικονίσας ἅμα μὲν τὴν πνευματικὴν τοῦ φυτωρίου κατάστασιν καὶ μνησάντων ποιοσάμενος τῶν ὀνομάτων τῶν ἀριστευσάντων τελειοφοίτων καὶ τῶν λοιπῶν τάξεων καὶ δεόντως ἐξάρας τὴν θλίψιν ἣν ἡσθάνθη τὸ εὐαγὲς καθίδρυμα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ καθηγητοῦ Θ. Σαλτέλη, ἅμα δὲ τὴν οἰκονομικὴν, ἣν εὗρε γενικῶς καλὴν.

Τὴν τελετὴν διὰ προσφόρου προσλαλιᾶς ἐπισφραγίσουσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεδαψίλευσε τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ πάντας τοὺς ὑπὲρ τῆς προκοπῆς καὶ προαγωγῆς τοῦ ιδρύματος ζηλωτῶς μοχθοῦντας καὶ τὸν ὀβολὸν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ποικίλων ἀναγκῶν αὐτῆς φιλοτίμως καταβάλλοντας, ἐξάρασα ἰδίᾳ τὴν φιλογένειαν καὶ φιλομουσίαν τῶν ἐριτίμων ὁμογενῶν, οἵτινες πάνυ προφρόνως ἐδωρήσαντο τὰς χιλιάς λίρας χάριν τῶν ἦδη περατωθειῶν ἐπισκευῶν τοῦ κτιρίου. Ὁμοίως ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπήνεσε καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἐπισκευῶν τούτων ἐπιστατήσανσαν ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν ὡς καὶ τὸν ἐφοροταμίαν κύριον Π. Χρυσὸν, μέλος τοῦ Δ. Ἐθ. Μ. Συμβουλίου, μετὰ στοργῆς καὶ ζήλου πολλοῦ κοπιῶντα ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ φυτωρίου καταστάσεως.

Οἱ τελειοδιδάκτοι τῆς Σχολῆς, οἱ λαβόντες τὸ νενομισμένον πτυχίον κατὰ ἰουνιὸν εἰσι 37, ὧν 16 μὲν ἔλαβον τὸν βαθμὸν Ἀριστα οἱ ἐξῆς: Νεοπτόλεμος Καρατζᾶς ἐκ Νικομηδείας—Σοφοκλῆς Κομνηνὸς ἐκ Γκιουμουλτζίνης—Θρασύβουλος Ἰλαρίδης ἐκ Βησσάνης Ἡπείρου—Ἀλέξανδρος Σαμαρτζίδης ἐκ Κων(π)πόλεως—Δημήτριος Πασχαλίδης ἐκ Κων(π)πόλεως—Ἀριστομένης Πετσομάνης ἐκ Σάμου—Μιχαὴλ Σταυρινὸς ἐκ Χίου—Ὁμηρος Οἰκονομίδης ἐκ Κων(π)πόλεως—Γεώργιος Παιγνιδόπουλος ἐξ Ἰκονίου—Λεάνδρος Κοπανάρης ἐκ Κων(π)πόλεως—Ἀλέξανδρος Σολοδόβνικωφ ἐκ Σιμπίρσκ Ρωσσίας—Λάζαρος Λαζαρίδης ἐκ Κυζίκου—Ἀλέξανδρος Ρηγόπουλος

ἐκ Σπάρτης—Δημήτριος Βουλγαράκης ἐκ Κυζίκου—Ἀριστοτέλης Εὐγενίδης ἐκ Κυζίκου—Λεωνίδας Μισαπλίδης ἐκ Κων)πόλεως. Ἐννέα τὸν βαθμὸν Πάνυ καλῶς οἱ ἐπόμενοι: Λεωνίδας Γρασημακόπουλος ἐκ Περιστάσεως—Βασίλειος Λίλιος ἐκ Λαμπόδου—Γεώργιος Τζαμπάζης ἐκ Σαράντα—Ἐκκλησιῶν—Σωκράτης Κόντης ἐξ Ἡπείρου—Ἀβραὰμ Ἀβρααμίδης ἐκ Προκοπίου Καισαρείας—Ἀπόστολος Ποσάντζης ἐκ Βόλου—Νικόλαος Σταμπολίδης ἐξ Ἐπιβατῶν—Ἱερ.δ. Χρυσόστομος Κανάκης ἐκ Σηλυβρίας—Σπυρίδων Βρουζιόπουλος ἐξ Ἡπείρου καὶ δώδεκα τὸν βαθμὸν Καλῶς, οἱ ἐξῆς: Μιχαὴλ Οἰκονόμου ἐξ Ἡπείρου—Νικόλαος Πρινάρης ἐκ Μυτιλήνης—Πρόδρομος Ξανθόπουλος ἐκ Καισαρείας—Γεώργιος Μισιρλόγλους ἐξ Ἰκονίου—Πρόδρομος Ραμφιάδης ἐκ Κων)πόλεως—Μιχαὴλ Θέμελης ἐκ Καλύμνου—Γεώργιος Κυριαζὶς ἐκ Βόλου—Κυριακὸς Τζανόπουλος ἐκ Κων)πόλεως—Ἰούλιος Ἀγγελίδης ἐκ Κων)πόλεως—Γεώργιος Ἀναγνωστίδης ἐκ Σαράντα—Ἐκκλησιῶν—Κωνσταντῖνος Παπαγιαννάκης ἐκ Σάμου—Πανταλέων Σεκιάρογλους ἐκ Κων)πόλεως. Οἱ δὲ Θεόφιλος Στεφανίδης ἐκ Τυάνων καὶ Κωνσταντῖνος Μπεκιάρης ἐξ Ἡπείρου, θέλουσι λάβει πτυχίον ὅταν συμπληρώσωσι τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ κατὰ τὴν ΝΑ' περίοδον διοικήσουσα τὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, συνεκροτήθη, κατὰ τὴν νενομισμένην ὑπουργικὴν πρότασιν, ἐκ τῶν πανιερ. ἀρχιεπισκόπων Ἀρτῆς κ. Γενναδίου, Ζακύνθου κ. Διονυσίου, Κερκύρας κ. Σεβαστιανοῦ καὶ τοῦ ἐπισκόπου Τρίκκης κ. Προκοπίου.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ.

Ἑλληνικὴ κοινότης Μαδδαλίας.—Τυχὼν τῆς νενομισμένης ἀδείας, ἀνεχώρησε πρὸ τινος ἐκ Μασσαλίας εἰς Κρήνην, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, ὁ βοηθὸς τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἑλληνικῆς ὀρθόδοξου κοινότητος πανοσιολ. ἱερομόναχος καὶ διδάσκαλος τῆς ὀρθόδοξου Θεολογίας κ. Καλλίνικος Διδάκης.

Ἑλλ. κοινότητες Ἀτλάντας καὶ Βιρμιγγάμης.—Ἡ ἐν Βιρμιγγάμῃ τῆς Ἀλαβάμας τῆς Ἀμερικῆς ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ κοινότης ἐκτίσαστο ἐσχάτως γήπεδον, χρησιμοποιηθὲν ὡς νεκροταφεῖον, τῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης χορηγηθείσης ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς Χρήστου Ζεμενλῆ. Κατὰ τινὰ κηδεῖαν ὁμογενοῦς, αὐτόθι γενομένην πρὸ μικροῦ, προσέστη ὁ αἰδεσιμ. ἐφημέριος τῆς ἐν Ἀτλάντα ἑλληνικῆς ὀρθόδοξου κοινότητος κύριος Χρῆστος Ἀγγελόπουλος.

Ἑλληνικὴ κοινότης Πόρτ-Ἀρθούρ.—Ἡ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οὐχὶ εὐάριθμος ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ κοινότης ἵδρυσεν ἄρτι ἀλληλοβοηθητικὴν ἑνωσιν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπὼ Ἀνατολῇ», ὑπάρχει δ' ἐλπίς ὅτι διὰ τῆς ἱδρύσεως ὀρθόδοξου ναοῦ θέλουσι σχηματίσει τὸ κέντρον, τὸ συνέχον καὶ συγκρατοῦν τὴν πρὸς τοὺς λοιποὺς ὁμοδόξους ἐνότητά, καίπερ εἰς τεσσαράκοντα πέντε ἀριθμοῦμενοι.

Ἑλληνικὴ κοινότης Δουρβάν.—Ἡ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς νοτίας Ἀφρικῆς ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος κοινότης ἐώρτασε, κατὰ τὰς εἰδήσεις τῆς σμυρναϊκῆς «Ἀμαλθείας», τὴν ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἐν τῇ ἀγγλικανικῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Παύλου, λίαν εὐμενῶς παραχωρηθείσῃ. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ τῆς ἐν Γιοχανεσβούρ ἑλληνικῆς ὀρθόδοξου κοινότητος προϊστάμενος πανοσ. ἀρχιμανδρίτης κ. Παπαθεόδωρος. Ἡ κοινότης Δουρβάν ἀριθμεῖ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν καὶ πενήτηκοντα ὀρθόδοξους, στερεῖται δὲ μέχρι σήμερον ἰδίου ναοῦ.

Ἡ ἹΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἰς σοβαρὰν ἀπόφασιν προέβη ἐν τινι τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα συνεδριῶν αὐτῆς, ἀπόφασιν, ἣν θέλουσι διαφυλάξει, καθὰ φρονοῦμεν, ἀνεπηρέαστον καὶ ἰσχύουσαν πάντες ὅσοι κήδονται τοῦ γοήτρου τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος. Πολλοῖς τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν γνωστὸν ὅτι κατὰ κυριακὴν, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας λειτουργίας, ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος διανέμει ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐλεημοσύνην, εἰς χρηματικὰ ποσὰ συνισταμένην, πᾶσι τοῖς προσερχομένοις καὶ ἐπαιτοῦσι μοναχοῖς, δείγμα χριστιανικῆς φιλαδελφείας παρεχομένη, ὅπερ πᾶσαι αἱ μοναὶ πράττουσιν, ἐκάστη διδοῦσα κατὰ τοὺς πόρους αὐτῆς. Συχνάκις ὅμως ἡ παρεχομένη αὕτη ἐλεημοσύνη γίνεται χωρὶς προηγουμένης ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τῶν προσερχομένων ἐπαιτῶν, ὧν μετὰ τὴν κατὰ καιροῦς, παρειαφρήσαντες ἄλλοτε, ἐνεσφηνώθησαν ὀρθόδοξοι πένητες, σχῆμα μοναχικὸν περιβληθέντες καὶ παραμένοντες ἐν καλύβαις ἀνευ ἐπιτηδεύματος, οἷον μετέρχονται συνήθως οἱ εἰς κελλία καὶ καλύβας καὶ οἰκίσκους ζῶντες, οἱ ἀπὸ τῶν ποικίλων τυρβῶν τῆς κοσμικῆς ζωῆς εἰς τὸν ἱερὸν ἐκείνον χώρον τῆς ἐν Θεῷ φιλοσοφίας ἀποσυρθέντες. Τὴν τοιαύτην ἐλεημοσύνην, τὴν διδομένην ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἀρκετὴν οὖσαν ἵνα συντηρήσῃ λιτότατα τὸν μοναχικὴν πολιτείαν μετερχόμενον, ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ παρέχοντος οὐχὶ σπανίως ὑποθάλλουσιν τὴν ὀκνηρίαν, ἡ ἱερὰ Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἔκρινε καλὸν νὰ ἀπαγορεύσῃ, μετ' ἀξιεπαίνου δὲ προθυμίας

ἀπεδέξατο τὴν καλλίστην ταύτην τῆς ἱερᾶς Κοινότητος ἀπόφασιν ἢ ἱερὰ μονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἐλπίζομεν ὅτι θέλει διατηρηθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἀκλόνητος ἢ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἰσχὺς, ἵνα ἀναγκασθῶσι μὲν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τοὺς κανόνας τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος οἱ φέροντες σχῆμα μοναχικόν, οὐ γνωστοὶ δ' ἐπισήμως εἰς τὰς ἐν μοναῖς καὶ σκήταις καθεστηκυίας ἀρχὰς, αἵτινες — καὶ μόνον αὐταὶ — δικαιούνται νὰ κυρῶσι νομίμως τὴν πενίαν τῶν ἀληθῶς μοναχῶν, τῶν μὴ δυναμένων ἕνεκα λόγων ἀδυναμίας σωματικῆς νὰ μετέλθωσιν τι χειροτέχνημα βιοποριστικόν, οἱ πάντες δὲ, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ οὐρανοβάμονος ἀποστόλου, «ἀπρόσκοποι γίνονται τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ» ἵνα ἡ ἀγάπη, κατὰ Παῦλον, «περισσεύῃ ἐν πάσῃ αἰσθήσει εἰς τὸ δοκιμάζειν ἡμᾶς τὰ διαφέροντα».

ΑΙ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ· ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ*

Β'.

Ἐκκλησία Τρανσυλβανίας.

Ἡ ἐκκλησία τῆς Τρανσυλβανίας, ἀποσπασθεῖσα, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, εἰς αὐτοκέφαλον ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν ἐκ τῆς ἐκκλησίας Καρλοβιτσίου κατὰ τὸ ἔτος 1864, περιλαμβάνει τὰς ἐν Τρανσυλβανίᾳ, τῷ Βανάτῳ τῆς Τεμεσβάρης καὶ τῇ λοιπῇ Οὐγγαρίᾳ ὀρθοδόξους Ρωμῶνους. ὑπολογιζομένους σήμερον εἰς δύο περίπου ἑκατομμύρια.

Ἡ ἱστορία τοῦ ὀρθοδόξου τούτου πληθυσμοῦ εἶνε ἱκανῶς περιπετειώδης. Μέχρι ληγοῦσης τῆς ΙΖ' ἑκατονταετηρίδος οἱ τὰς εἰρημένας ἀνωτέρω χώρας οἰκοῦντες Ρωμῶνιοι ἦσαν πάντες τὸ δόγμα ὀρθόδοξοι, ἔχοντες ἰδίους ἐπισκόπους καὶ μητροπολίτην ἐδρεύοντα ἐν τῇ πόλει Κάρλσβουργ (Alba Julia, γερμανιστὶ Weissenberg, σλαβιστὶ Βελιγράδιον, σήμερον οὐγγριστὶ Karoly-Fejervar), τὴν ἀναφορὰν δὲ αὐτοῦ ἔχοντα (ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος) πρὸς τὸν μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας,

«λόγῳ πατριαρχικῷ καὶ ἐξαρχικῷ δικαίῳ», ὡς λέγει ὁ Χρυσάνθος ἐν τῷ Συνταγματικῷ¹.

Κατὰ τὸ ἔτος 1700 ὁ μητροπολίτης Τρανσυλβανίας Ἀθανάσιος, ὅστις συνέπεσε τότε νὰ εἶνε καὶ ὁ μόνος ἀρχιερεὺς καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν, ἀποσκιρτήσας παρεδέξατο τὴν μετὰ τῆς Ρώμης οὐνίαν, συμπαρασύρας καὶ ἱκανὸν μέρος τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Ἡ εἰς τὴν οὐνίαν σαγήνευσις τῶν ὀρθοδόξων Ρωμῶν ἐξηκολούθησεν ἀνευδότως καὶ μετὰ ταῦτα. Ἀλλὰ καίπερ μετ' ἐπιτυχίας πολλαχοῦ αὕτη ἐξασκηθεῖσα, δὲν ἴσχυσεν ὅμως νὰ διασαλεύσῃ τὴν πίστιν καὶ τὰς πέποιθήσεις τοῦ μείζονος μέρους τοῦ πληθυσμοῦ².

Μείναντες ἄνευ ἀρχιερέως, μετὰ τὴν καταπροδοσίαν τοῦ Ἀθανασίου, οἱ ὀρθόδοξοι Ρωμῶνιοι ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἠναγκάζοντο νὰ λαμβάνωσιν ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τῶν ὁμοφύλων μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαβίας καὶ ἐκ τῆς γείτονος ἐκκλησίας τοῦ Καρλοβιτσίου. Τὴν ἑλλειψιν ἱερέων ἀνεπλήρουν ἐν μέρει καὶ πολλοὶ περιερχόμενοι τὴν χώραν ὀρθόδοξοι μοναχοί, παρσυθοῦντες καὶ στηρίζοντες τὸν λαὸν ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων. Ἀκολουθῶς κατὰ τὸ ἔτος 1761 οἱ ὀρθόδοξοι Ρωμῶνιοι ὑπήχθησαν προσωρινῶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπισκόπου Βουδίμης τῆς ἐκκλησίας Καρλοβιτσίου, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1783 ἀπέκτησαν καὶ ἴδιον ἐπίσκοπον, ἐδρεύοντα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Τρανσυλβανίας Ἑρμαιστάτῃ (Hermannstadt, σλαβιστὶ Σιβίνη, οὐγγριστὶ Nagy-Szeben), ἐξαρτώμενον δ' ἀμέσως ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Καρλοβιτσίου, ἄνευ ὅμως τῶν προνομίων, ὧν ἀπέλαυνον οἱ ὀρθόδοξοι Σέρβοι. Ὁ πρῶτος διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ

1. Χρυσάνθου Συνταγματικὸν σελ. 72. «Ὁ Τρανσυλβανίας ἦτοι Ἑρδελίας, (εἴρηται δὲ περὶ τούτου ἐντετυπωμένα ἐν τοῖς κυριαχοδρομίαις τοῖς βλαχικοῖς τάδε· ὁ δεῖνα ἀρχιεπίσκοπος Βελιγράδιου, Βαδούλου, Μαραμόρουσι, Σιβιάσου, Φαγαράσιου καὶ πάσης Ἑρδελίας, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Οὐγγρίας, Βιβίου, Κυβάρου, Σουλατζίου καὶ Κράσνας). Οὗτος ἔχει τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸν μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας, λόγῳ πατριαρχικῷ καὶ ἐξαρχικῷ δικαίῳ· ἔχει δὲ καὶ ἐπισκόπους αὐτῷ ὑποκειμένους τρεῖς, τὸν Μαραμόρουσι, τὸν Σιβιάς καὶ τὸν Βάντ».

2. Οἱ ἐν Οὐγγρίᾳ οὐνῖται Ρωμῶνιοι ὑπολογίζονται σήμερον εἰς 1 1/2 περίπου ἑκατομμύριον, ἐνῷ οἱ ὀρθόδοξοι, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, συμποσοῦνται εἰς 2 περίπου ἑκατομμύρια.

* Συνέχεια ἀπὸ σελ. 351—352.

ἀρχιεπισκόπου Καρλοβιτσίου ἐπίσκοπος Ἑρμανστάτης ἦν Σέρβος τὴν καταγωγὴν. Ἀπὸ τοῦ 1810 ὁμῶς ὁ κλῆρος τῆς Τρανσυλβανίας ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ αὐτὸς καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἔθνους τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμανστάτης, καίπερ ἐξακολουθοῦντα καὶ πάλιν νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ μητροπολίτου Καρλοβιτσίου. Τέλος κατὰ τὸ ἔτος 1864 οἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ Ρωμῶν τῇ συγκαταθέσει τῆς κυβερνήσεως καὶ τῇ συναινέσει καὶ ἀποφάσει τῆς συνόδου τοῦ Καρλοβιτσίου ἀπεχωρίσθησαν τῶν Σέρβων καὶ ἀπετέλεσαν, ὡς εἵπομεν ἀνωτέρω, ἰδιαιτέραν ἐθνικὴν αὐτοκέφαλον ἐκκλησίαν ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Ἑρμανστάτης, τιτλοφορούμενον ἔκτοτε «ἀρχιεπίσκοπον Τρανσυλβανίας καὶ μητροπολίτην τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ Τρανσυλβανίᾳ ὀρθοδόξων Ρωμούνων»¹. Πλὴν τῆς μητροπόλεως ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὕτη περιφέρεια περιλαμβάνει σήμερον τὰς ἐξῆς ἐπὶ ἐπαρχίας: τῆς Ἀράδης (ἔδρα Arad), τῆς Καρανσεβέσης (ἔδρα Karanszebes) καὶ τῆς Μεγάλης Βαράδης (ἔδρα Nagywarad ἢ Grosswardein, ρωμουνιστὶ Oradea mare), τῆς τελευταίας ταύτης πρὸ διετίας συστάσης.

Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ αὐτονομίου τῆς ἐκκλησίας Τρανσυλβανίας πρὸς διοργάνωσιν τῶν κατ' αὐτὴν συνῆλθεν ἐν Ἑρμανστάτῃ κατὰ τὸ ἔτος 1868 ἐθνικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ συνέλευσις, ἣτις καὶ συνέταξε τὸν «Ὁργανικὸν κανονισμόν τῆς γραικοανατολικῆς ρωμουνικῆς ἐκκλησίας ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ Τρανσυλβανίᾳ», καθ' ὃν ἐμελλον ἵνα διέπωνται τὰ τῆς ἀρτισυστάτου αὐτονομίου μητροπόλεως πράγματα. Ὁ κανονισμὸς οὗτος τυχὼν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως εἶνε ἔκτοτε ἐν ἐφαρμογῇ, καθορίζων ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ μετὰ τῶν ἐπιπροστιθεμένων εἰς αὐτὸν ἐκάστοτε κατὰ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας συμπληρωματικῶν διατάξεων τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας Τρανσυλβανίας καὶ τὰς ἐπιδαψιλευθείσας αὐτῇ προνομίας.

1. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης γράφων τιτλοφορεῖ αὐτὸν ὡς ἐξῆς: «Πανιερώτατε καὶ Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Τρανσυλβανίας καὶ Μητροπολίτα τῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ Τρανσυλβανίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Ρωμούνων, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὴ ἀδελφὲ κτλ.».

Εἶνε δὲ αἱ προνομίαι αὗται καὶ ὁ ἐν γένει διοικητικὸς ὀργανισμὸς τῆς ἐκκλησίας Τρανσυλβανίας παρεμφερεῖς καθόλου πρὸς τὰς προνομίας καὶ τὸν ὀργανισμόν τῆς ἐκκλησίας Καρλοβιτσίου, μετὰ τινὸς μάλιστα εὐρυτέρας ἐτι ἐν σημείοις τισὶ δικαιοδοσίας ὑπὲρ τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου. Οὕτω καὶ ἐνταῖθα τὸ ἀνώτερον κεντρικὸν διοικητικὸν σῶμα εἶνε ἡ ἐθνικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ συνέλευσις ἢ **μητροπολιτικὴ λεγομένη σύνοδος**, ἀποτελουμένη κατὰ τὰ δύο τρίτα ἐκ λαϊκῶν καὶ κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἐκ κληρικῶν. Ἡ συνέλευσις αὕτη πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκλέγει καὶ τὸν μητροπολίτην¹. Δεύτερον κεντρικὸν ἀνώτερον σῶμα εἶνε τὸ λεγόμενον **μητροπολιτικὸν κονδιστώριον**, σῶμα διοικητικὸν ἅμα καὶ δικαστικόν. Ἀποτελεῖται τοῦτο ἐκ τοῦ μητροπολίτου ὡς προέδρου, ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπισκόπων καὶ ἐξ ὠρισμένου ἀριθμοῦ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, καὶ διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, ἥτοι α') τῶν καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, β') τῶν σχολικῶν καὶ γ') τῶν ἐφορειακῶν ἢ τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων. Ἐκαστον τῶν τμημάτων, συνεδριάζον πάντοτε ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μητροπολίτου, θεωρεῖ καὶ λύει ἐξ ὀνόματος τοῦ ὅλου μητροπολιτικοῦ κονσιστωρίου τὰς εἰς αὐτὸ ἀνηκούσας διοικητικὰς ἢ δικαστικὰς (κατ' ἑφεσιν) ὑποθέσεις ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῶν ἄλλων τμημάτων. Ἐν ὠρισμέναις ὁμῶς περιστάσεσι τὰ τρία τμήματα συνέρχονται καὶ εἰς κοινὰς συνεδριάσεις. Τὰ μέλη τοῦ τμήματος τῶν καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων εἶνε ἅπαντα κληρικά. Τρίτον τέλος κεντρικὸν ἀνώτερον σῶμα εἶνε ἡ **ἀρχιερατικὴ σύνοδος**, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ μητροπολίτου καὶ τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐπαρχιῶν. Ὁ κύκλος τῆς ἐνεργείας τῆς ἀρχιερατικῆς συνόδου εἶνε ὁ αὐτὸς καὶ ὁ τῆς συνόδου τοῦ Καρλοβιτσίου, πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν ἀρχιερέων, οἵτινες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Τρανσυλβανίας ἐκλέγονται οὐχὶ ὑπὸ τῆς συνόδου, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς συ-

1. Ἡ συνήθης γενικὴ συνέλευσις ἀποτελεῖται ἐξ 90 μελῶν, 60 λαϊκῶν καὶ 30 κληρικῶν· προκειμένης ὁμῶς ἐκλογῆς μητροπολίτου, αὕτη καταρτίζεται κατὰ τὴν αὐτὴν μὲν πάλιν ἀναλογίαν, ἀλλ' ἐξ 120 μελῶν, ἐξ ὧν τὰ ἡμίση ἐκλέγονται ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ μητροπολίτου.

νελεύσεως τῆς χηρευούσης ἐπαρχίας, ἐν τῇ ἀρχιερατικῇ δὲ συνόδῳ ὑφίστανται μετὰ ταῦτα μόνην τὴν λεγομένην κανονικὴν δοκιμασίαν.

Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις αἱ ἐπαρχιακαὶ ὑποθέσεις θεωροῦνται α') ἐν τῇ **ἐπαρχιακῇ συνελεύσει**, ὀνομαζομένη καταχρηστικῶς **ἐπαρχιακῇ συνόδῳ** (sinodul eparchial), ἣς τὰ μέλη, 60 τὸ ὅλον τὸν ἀριθμὸν, εἶνε ἐπίσης κατὰ τὰ δύο τρίτα λαϊκὰ καὶ κατὰ τὸ ἐν τρίτον κληρικά, καὶ β') ἐν τῷ **ἐπαρχιακῷ κονοιδιωρίῳ**, διαιρουμένῳ καὶ αὐτῷ εἰς τὰ αὐτὰ τρία τμήματα, εἰς ἃ καὶ τὸ μητροπολιτικόν. Τὰ μέλη ἀπάντων τῶν τμημάτων τοῦ κονοιστωρίου ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς συνελεύσεως, εἶνε δὲ τοῦ μὲν τῶν καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων μόνον κληρικὰ, τῶν λοιπῶν δὲ δύο τμημάτων κατὰ τὰ δύο μὲν τρίτα λαϊκὰ, κατὰ τὸ ἐν δὲ κληρικά.

Ἐκάστη ἐπαρχία διαιρεῖται διοικητικῶς εἰς **πρωτοπρεσβυτερεῖα**, ταῦτα δὲ εἰς **ἐνορίας**. Καὶ ἐν ταῖς μικροτέραις δὲ ταύταις περιφερείαις ὑφίστανται ἀνάλογα διοικητικὰ καὶ δικαστικὰ σώματα, ἧτοι ἡ **πρωτοπρεσβυτεριακὴ συνέλευσις**, τὸ **πρωτοπρεσβυτεριακὸν δικαστήριον**, τὸ **πρωτοπρεσβυτεριακὸν συμβούλιον**, ἡ **πρωτοπρεσβυτεριακὴ ἐπιτροπεία** ἢ ἐφορεία, ἡ **ἐνοριακὴ συνέλευσις**, τὸ **ἐνοριακὸν συμβούλιον** καὶ ἡ **ἐνοριακὴ ἐπιτροπεία**, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρωτοπρεσβυτεριακὸν δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ μόνον κληρικῶν μελῶν, τὰ λοιπὰ δὲ πάντα ἐκ μελῶν κατὰ τὰ δύο μὲν τρίτα λαϊκῶν, κατὰ τὸ ἐν δὲ κληρικῶν.

Τὰ τῶν ἐνοριῶν, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱερέων καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν εἶνε κεκανονισμένα κατὰ τὰ ἰσχύοντα ἐν Καρλοβιτσίῳ. Οἱ ἱερεῖς καὶ ἐνταῦθα, ὀφείλουντες νὰ ἔχωσι δίπλωμα θεολογικῆς ἢ ἱερατικῆς σχολῆς καὶ νὰ ὑποστῶσιν ἐξετάσεις, ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς ἐνοριακῆς συνελεύσεως, διορίζονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως, τῇ προηγουμένη γνωμοδοτήσει τοῦ κονοιστωρίου, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη κανονικῶς καὶ ὅτι ὁ ἐκλεγείς φέρει τὰ ὠρισμένα προσόντα.

Τὰ τῶν ἐπισκόπων καὶ τοῦ μητροπολίτου εἰσοδήματα εἶνε ἐπίσης ἱκανοποιητικά, ἀλλ' οὐχὶ ὁμῶς καὶ ὡς ἐν Καρλοβιτσίῳ δαψιλῇ. Διότι ἐν γένει ἡ ἐκκλησία Τρανσυλβανίας διὰ τὰς περιστάσεις ἃς διῆλθε δὲν εὐπραγεῖ πολὺ οἰκονομι-

κῶς, ἀπάντων σχεδὸν τῶν πλουσίων κτημάτων αὐτῆς περιελθόντων εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἀποσκιρτησάντων οὐνιτῶν. Πολλὰ ἐπίσης κτήματα ἐκκλησιαστικὰ μένουσιν ἄχρι σήμερον διαφιλονεικούμενα καὶ πολλὰς γεννῶντα ἀφορμὰς ἐρίδων ἐν ταῖς μικταῖς κοινότησι μετὰ τῶν ὀρθοδόξων Ρωμούνων καὶ τῶν Σέρβων, οἵτινες ἤδη μετὰ τὸν ἀπ' ἀλλήλων ἐκκλησιαστικὸν ἀποχωρισμὸν εἶχον προβῆ καὶ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ὅπου ταῦτα ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κοινά.

Ἀλλὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην δαψιλῶν ἢ καὶ ἐπαρκῶν πόρων πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν ἀναπληροῖ ἱκανῶς ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὰ πάτρια τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Χάρις εἰς τὰς ἀρετὰς ταύτας ὁ ὀρθόδοξος ρωμουνικὸς πληθυσμὸς τῆς Τρανσυλβανίας κατορθοῖ οὐ μόνον νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀπολύτους θρησκευτικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπιτυχῶς νὰ συναγωνίζηται πρὸς τοὺς τὴν οὐνίαν παραδεξαμένους ἀδελφούς. Τῆς ἐπιτυχοῦς αὐτοῦ δράσεως ἀπόδειξις εἶνε πρὸς τοῖς ἄλλοις ἡ παρατηρουμένη ἐπάνοδος πολλῶν οὐνιτῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἡ λειτουργία διτάκτων ἱερατικῶν σχολῶν ἐν Ἀράδ καὶ Καρανσεβές, καὶ τετρατάκτου θεολογικῆς σχολῆς ἐν Ἑρμανστάτῃ, εἰς ἃς φοιτῶσι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν οἱ θέλοντες νὰ ἱερωθῶσιν, ἡ συντελουμένη ἤδη ἀνέγερσις μεγαλοπρεποῦς μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἐν Ἑρμανστάτῃ, στοιχίζοντος πολλὰ ἑκατομμύρια φράγκων. κλπ. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ ναοῦ τούτου οὐτινος τὰ θεμέλια ἐτέθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1900, ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ μικρὸν πρότερον ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀράδης εἰς τὴν μητροπολιτικὴν ἔδραν προαχθέντος γεραροῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου Μετσίανα, ὅστις ἐπὶ τούτῳ κατέβαλεν ὡς ἰδίαν προσφορὰν 50 χιλ. φράγκων.

Χρ. Παπαϊωάννου

ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ ΤΩΝ ΑΚΟΙΜΗΤΩΝ ΜΟΝΗΣ

Τὸ χειρόγραφον, ἐξ οὗ ἀποσπᾶσας ἐχθιδῶμι ἐν τῇ μετὰ χειρὸς διατριβῇ τεμάχιά τινα ἀναγνώσεως ἄξια, ἀνήκει τῇ ἐν Λέσβῳ πχτριαρχικῇ σταυ-

ροπηγίακῃ μονῇ τοῦ Λειμῶνος, ἣς εἰς τὴν κατο-
χὴν περιῆλθεν ἀπὸ τινων ἐτῶν, οὐ συναριθμούμε-
νον ἐν τοῖς χειρογράφοις αὐτῆς κώδεξι κατὰ τὸ
1883, μεῖναν δὲ κατὰ συνέπειαν ἔξω τοῦ καταλό-
γου τῶν ἐν αὐτῇ χειρογράφων, τῶν γενομένων
ἡμῖν γνωστῶν διὰ τοῦ Α' καὶ μόνου, δυστυχῶς,
ἐκδοθέντος τόμου τῆς «Μαυρογορδατείου Βιβλιο-
θήκης». Φιλίστορι προστασίᾳ τοῦ παναγιωτάτου
οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κκ. Ἰωακείμ, κομισθέντος
ἐνταῦθα τοῦ χειρογράφου, ἡρυσάμην ἐξ αὐτοῦ ση-
μειώματά τινα χρήσιμα τοῖς ἡδέως περὶ τὴν πά-
τριον ἡμῶν ἱστορίαν ἐνδιατρίβουσι καὶ τοῖς εἰς τὴν
ιεράν ἡμῶν ὑμνογραφίαν ἀσχολουμένοις. Ταῦτα
γνωστὰ καθίστηται σήμερον αὐτοῖς, τὴν ὀφειλομέ-
νην εὐγνωμοσύνην ἀποδίδους δημοσίᾳ τοῖς εὐλα-
βεσπάτοις πατρᾷσι τοῦ Λειμῶνος, ἰδίᾳ δὲ τοῖς
ἀποτελοῦσι τὸ περὶ τὸν ὁσιώτατον ἡγούμενον τῆς
μονῆς ταύτης συμβούλιον, φιλογενῶς φροντίζουσι
περὶ τῆς ἀλυμάντου διαφυλάξεως τῶν ἐν τῇ μο-
ναστηριακῇ βιβλιοθήκῃ θησαυρισμάτων.

Ὁ τίτλος τοῦ χειρογράφου τούτου, γεγραμμένου
μὲν ἐπὶ μεμβράνης κατὰ τὴν ΙΓ' ἑκατονταετηρίδα,
περιέχοντος δ' ἐν τέλει καὶ ὀλίγιστα φύλλα ἐπὶ
χάρτου, καὶ περιλαμβάνοντος σχεδὸν τετρακοσίας
σελίδας καὶ τινας κακοτέχνους εἰκονογραφίας,
ἐτέθη κατὰ τὴν ὀρθὴν, τὸ γ' εἰς ἐμὲ ἦκον, ἐκτίμη-
σιν τῶν φιλογενῶν μοναχῶν τοῦ Λειμῶνος. [περιέ-
χον τὸ χειρόγραφον Ὁρολόγιον τὴν ἀκολουθίαν δώ-
δεκα τῆς ἡμέρας ὥρων καὶ δώδεκα τῆς νυκτός,
δικαιοῖ τὴν ὀνομασίαν, οὐδεμίαν ἐτέραν παρεχόμε-
νον ἐνδείξιν τῆς ἑαυτοῦ καταγωγῆς ἐκ τῆς παλαι-
φάτου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. Τὰ χρονικά ἀπο-
σημειώματα, ἃ μεταγράφονται ἀμέσως, οὐδεμίαν
δίδουσιν ἡμῖν λύσιν τῆς ἀπορίας· ἰδίαι δὲ τινες ση-
μειώσεις, ἃς ἐχάραξαν μοναχοὶ τινες δι' ἀμαθῶν
χειρῶν, ἀναγόμεναι εἰς τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ΙΔ'
ἑκατονταετηρίδος,¹ ἴσως ὑποδηλοῦσιν ὅτι ἀνῆκεν

1. ἐκ τῆς σελίδος 139 «Εἰς τὴν κη' τοῦ ἰουλίου μηνὸς ἤρτεν
[εἰς τὸ] μοναστήριον ὁ παπᾶς κύρις Μακάρι [ος] καὶ διέμεινεν
ἕως τῆς ι' τοῦ νοεμβρίου μηνός»

ἐκ τῆς σελ. 140 «Τῇ η' τοῦ μαΐου μηνός ἐξῆλθεν ὁ κύρις
Νικόλαος τοῦ ἀγίου τοῦ ἡγουμένου ἀπὸ τοῦ μοναστήριον τῆς
Παυμακαρίστου καὶ ἀπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὁμοίως καὶ
ὁ παπᾶς κύρις Γαβριήλ, ὁ καὶ ἐκκλησιάρχης τῇ ιβ' τοῦ αὐτοῦ
ἀπῆγεν εἰς τὴν Ἀγαθόπολιν».

εἰς μονὴν τινα κειμένην ἔξω τῶν πρὸς τὴν Θράκην
περιχώρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ κυρίως
περὶ τὸ Ρήγιον, τὸν Κρουτσούκ-τσεκμεδζέ δὲ ἔτλα δὴ
τῆς σήμερον, ὡς ἐκ τῆς τελευταίας ἐν σελίδι 312
σημειώσεως συμπεραίνω. Ἐν τινι σελίδι τοῦ χειρο-
γράφου ὁ γραφεὺς ἐγορήγησεν ἡμῖν ὁμοίωμα μο-
ναστηρίου, ὅπου ζωγραφοῦνται κακοτέχνως οἱ μο-
ναχοί, μεταβαίνοντες ἀπὸ τοῦ ναοῦ πιθανῶς εἰς
τὴν τράπεζαν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπάλλξεων τοῦ τείχους
τοῦ μοναστηρίου καλόγηρος κρούων τὸ ξύλινον τῆς
πρὸς τοῦτο προσκλήσεως σήμαντρον.

εἰκάζω ὅτι τὸ χειρόγραφον μετεγράφη ἀπὸ Ὁρο-
λογίου τῆς τῶν Ἀκοιμήτων μονῆς, ὁ δὲ μεταγρά-
ψας αὐτὸ διέσωσεν ὧδε κακῆϊσε χρονικά τινα ση-
μειώματα, ἃ καὶ προτάττω τῶν λοιπῶν τῶν ἀπὸ
τοῦ χειρογράφου τούτου μεταγραφέντων· ταῦτα
δ' ἴσως ἡμέραν τινὰ γενήσονται χρήσιμα τοῖς ἀνα-
λαβοῦσι σύνταξιν χρονογραφίας τινός, οἷα ἡ τοῦ
πολλοῦ Edouard Muralt, ἡ μᾶλλον τὴν διόρθω-
σιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ πολυτίμου τούτου παντὶ
φιλίστορι βοθηήματος.

Τὰ σημειώματα ἔχουσιν οὕτω :

Ἐκ τῆς σελίδος 108.

[Ἐκοι]μήθη τῇ κη' τοῦ ἰουνίου μηνός τῆς ἰνδικτιῶ-
νος Η' ὁ βασιλεὺς ὁ κύρις Ἀνδρόνικος ὁ Πικλιολόγος
ἔτους ς'ω ἐννενηκοστῷ τρίτῳ² (6893=1385).

Ἐκ τῆς σελίδος 140.

Τῇ η' τοῦ ἰουνίου ἐπέρκεσεν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος ὁ
κύρις Ματθαῖος εἰς τὴν Ἀνατολήν, τῇ μνήμῃ τοῦ ἀγίου
μεγχαλομάρτυρος Θεοδώρου³.

ἐκ τῆς σελ. 166 «Μηνὶ δεκεμβρίῳ κ[η'] ἀπῆγεν ὁ υἱός μου
= Ἰω[άννης] εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ εἰς τὴν Μισσηνήν».

ἐκ τῆς σελ. 250 «Τῇ ια' τοῦ αὐγούστου μηνός, τῇ μνήμῃ
τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Εὐπλου, ἔβαλε τὸ μέγα σχῆμα ὁ
παπᾶς Ἡσαΐας, καὶ μετωνομάστη Ἰακώβος μοναχός» τοῦτο
δ' ἐστὶν ὀρθῶς γεγραμμένον.

ἐκ τῆς σελ. 302 «Μανούηλ ὁ Σγουρόπουλος σιτάρην χρεωστεῖ
μουζούρια ἀπὸ τοῦ Ποδηματίτζην (ἴσως Ποδηματίτζην). [Κου-
ζεύρης:] ἀπὸ τὰ Ἐνακόσια σιτάρην [μουζού]ρια βη'. Λέων
ὁ Θεόγνωστος ἀπὸ τὰ Ἐνακόσια μουζούρια ιβ'. Ὁ Παραμα...
μουζούρια ε', ἀπὸ τὸ Φλώριν. Ὁ παπᾶς Δονιήλ μουζούρια β'
καὶ δουκάτα ε'». — Σημειῶσαι δ' ὅτι πάντοτε γράφει Μανούηλ
καὶ οὐχὶ Μανουήλ.

2. οὕτω καὶ παρὰ Edouard de Muralt ἐν Essai De
Chronographie Byzantine, σελ. 724 (20).

3. δις ἀναφέρεται παρὰ Muralt τῷ 1395 κατὰ τὸ θέρος
καὶ τῷ 1413, ἀορίστως, ἔξοδος τοῦ Μανουήλ· ἰδὲ σελ. 753
(29) καὶ 794 (5).

Ἐκ τῆς σελίδος 141.

Τῇ κη' τοῦ ἰουνίου μηνὸς τῆς Η' ἰνδικτιῶνος ἐκοιμήθη ὁ αἰδίδιμος καὶ τρισμακάριστος καὶ ἅγιος βασιλεὺς ὁ κύρις Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος, ὁ ἀμνησίκακος καὶ ἐλεήμων, ἔτους 7ω ἐννενηκοστῷ τρίτῳ, καὶ ἐτέθη εἰς τὴν ἀγίαν καὶ σεβασμὴν μονὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Παντοκράτορος (6901=1395).

Τῇ η' τοῦ μαρτίου, τῇ παρχμονῇ τῶν ἁγίων Μ' μαρτύρων, ἐκοιμήθη ὁ σακελλάριος ὁ Μελιτηνιώτης, ἔτους 7 ἐννεκοσιοστῷ α', ἰνδικτιῶνος Α' (6903=1393).

Ἐκ τῆς σελίδος 162.

Τῇ ιζ' τοῦ Σεπτεμβρίου τῆς ΙΑ' ἰνδικτιῶνος ἐσέβη ὁ ἅγιος καὶ δίκαιος βασιλεὺς ὁ κύρις Μανὼλ ὁ Παλαιολόγος εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν τὴν νέαν Ἱερουσαλὴμ, ἔτους 7ω ἐννενηκοστῷ (6890=1381).

Ἐκ τῆς σελίδος 190.

Τῇ ια' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς, τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἱερομάρτυρος Βλασίου, ἔτους 7 ἐννεκοσιοστῷ α' τῆς Α' ἰνδικτιῶνος, ἐστέφθη ὁ θεόσπετος καὶ δίκαιος καὶ ἅγιος βασιλεὺς, ἐστέφθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως κύρ Ἀντωνίου, ὁ Παλαιολόγος ὁ κύρις Μανὼλ (6901=1393).

Τῇ ιη' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Σεβαστιανοῦ, ἐγεννήθη ὁ εὐτυχέστατος βασιλεὺς καὶ υἱὸς τοῦ βασιλέως τοῦ κυρίου Μανὼλ.

Ἐκ τῆς σελίδος 191.

Τῇ ιε' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς, τῆς ΙΔ' ἰνδικτιῶνος, ἔτους 7ω ἐννενηκοστῷ θ', ἐκοιμήθη ὁ μακάριτος καὶ ἅγιος βασιλεὺς, μᾶλλον δὲ ὁ τρισμακάριστος, ὁ χριστομίμητος καὶ ἐλεήμων, ὁ πολυάθλος κατὰ τὸν μέγαν Εὐστάθιον, ὁ πολλὰ παθὼν καὶ κοπιᾶσας πανταχοῦ γῆς καὶ θαλάσσης (δυσξύμβλητα) ὁ γέρον ὁ αἰδίδιμος καὶ ἅγιος βασιλεὺς, ὁ μέγας, ὁ περιβόητος καὶ θαυμάσιος, ὁ τῶν ὁρφανῶν καὶ τῶν πτωχῶν ὁ προστάτης, ὁ δεύτερος Σολωμὼν τῇ πράξει καὶ τῇ φρονήσει, ὁ κύρις Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος· τέλος δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπερβάλλοντος τῆς γενομένης [εἰς] αὐτὸν λύπης, ἧς εἶχεν διὰ τὴν εὐσέβειαν, νοσήσας ἐκοιμήθη. Ἐζήσεν δὲ ἔτη καὶ ἐβασίλευσεν χρόνους πεντήκοντα καὶ ἑννέα, μῆνας ἑπτὰ. (6899=1391).

4. οὗ μνησθῆται τῆς εἰσόδου ταύτης ὁ Muralt,

5. οὔτε τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς στέψεως, καίπερ μνησθόμενος τῆς τοῦ Μανουὴλ ἐπὶ τὸν πατρικὸν θρόνον ἀνάδου, κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1391· σελ. 739 (10)

6. οὔτε τούτου μνεία παρὰ Muralt, ἀναφέροντι (τῇ 31 ὁκτωβρίου 1448) ὅτι Ἰωάννης αὐτοκράτωρ ὁ Παλαιολόγος, ὁ τῇ

Ἐκ τῆς σελίδος 312.

Μηνὶ μαρίῳ κβ' ἰνδικτιῶνος ΙΒ', ἔτους 7ωλε', ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἐσέβη ὁ βασιλεὺς ὁ κύρις Ἀνδρόνικος εἰς τὴν Πόλιν. (6835=1327).

Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνος ΙΒ', ἔτους 7ωλς', ἐγεγόνει ὁ πόλεμος εἰς τὴν Φιλοκρήνην. (6836=1328).

Μηνὶ ἰουνίῳ, εἰς τὰς ιη', τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Λεοντίου, ἐγεννήθη ὁ βασιλεὺς ὁ κύρις Ἰωάννης, ἔτους 7ωμ', ὁ Παλαιολόγος. (6840=1332).

(ἔπεται συνέχεια)

ὁ μ. χ. Μ. Ι. Γ.

Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα.

1.

Διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ ἐγκρίτῳ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων, τῇδε ἀκείσει διεσπασμένων καὶ ὁσημέραι ὑπὸ τε τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀκηδεΐας τῶν κατεχόντων ταῦτα φθειρομένων, σκοπὸν προτιθέμεθα νὰ φέρωμεν εἰς φῶς ἀγνώστους ἱστορικὰς σελίδας, ἐν σχέσει, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, πρὸς τὴν νῆσον Ζάκυνθον καὶ εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἀφορώσας.

Σκάνδαλον εἶχεν ἀναρῶν, τῷ 1526, ἐν Ζακύνθῳ, ὡς ἐκ τῆς ἀθετήσεως τῶν ὁρκῶν Μανουὴλ τινος Μουνδίνου, ὑποσχεθέντος τῇ Μαργαρίτῃ Χριστοδούλου Ζήνου, ὅτι θὰ ἐλάμβανεν αὐτὴν σύζυγον καὶ δυστυχῶς διαφθείραντος αὐτήν. Ἡ ὑπόθεσις, μὴ ὑπαρχύντων τότε καταλλήλων μαρτύρων πρὸς καταφυγὴν τῆς παθούσης εἰς τὰ πολιτικά δικαστήρια, ἀνενέχθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις διὰ τοῦ τότε περιοδεύοντος ἐξάρχου τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ἰωάσαφ μοναχοῦ, ἀπεφάνθη, ἐὰν ὄντως ὁ Μουνδίνος διέφθιρε τὴν Μαργαρίταν καὶ ἀρνήται ἵνα λάβῃ αὐτήν ὡς ἰδίαν σύνευνον, νὰ ᾖ ἀφορισμένος, καθ' ἣν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν εἶχε παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ὁ αὐτὸς ἐξάρχος.

ἡμέρᾳ ταύτῃ θανὼν, ἐζήσεν ἔτη 57, μῆνας 10 καὶ ἡμέρας 15, ἐξ οὗ συνάγει τις ὅτι ἐγεννήθη τῇ 16 δεκεμβρίου 1390, ὅτε οὔτε τῆς ἐπὶ τῷ ὑπολογισμῷ τούτῳ γεννήσεως μέμνηται ὁ πολὺς Muralt, ἀναφέρων τὸν θάνατον εἰς τὴν 16 Φεβρουαρίου.

7. τὸ πρᾶγμα παρὰ Muralt ἀναγράφεται τῇ 24 μαΐου 1328· σελ. 545 (ἀριθ. 36).

8. παρὰ Muralt ἀορίστως εἰς τὸν ἰούνιον τοῦ 1329. Πιθανῶς παρὰ τῷ ἡμετέρῳ χειρογράφῳ σφάλμα τι παρεξήγησεν εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἰνδικτιῶνων.

9. οὕτω καὶ παρὰ Muralt, ἐν 456 σελίδι (13).

Τὴν ἐν προκειμένῳ ὑπόθεσιν ταύτην περιέσωσεν ἡμῖν ὁ τότε πρωθιερεὺς καὶ συμβολαιογράφος ἅμα Ζακύνθου Εὐστάθιος Κοτρονᾶς ἐν σελίσιν 91 καὶ 92 τῶν παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκοπικῇ τῆς νήσου ἡμῶν σωζομένων συμβολαιογραφικῶν αὐτοῦ βιβλίων, ἐξ ὧν δυστυχῶς δὲν προκύπτει ὅποιον ἔσχε πέρως ἡ σκανδαλώδης αὕτη ὑπόθεσις.

Τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα ἔχουσιν, ὡς ἐξῆς:

«—αφῆς. ἔτος ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, μηνὶ
» ἀπριλίῳ ις'. Εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν τῇ
» νήσῳ Ζακύνθου. Καθεζομένου τοῦ τιμιωτάτου ἱερέως
» πρωτοπαπᾶ κυρ Καλοφῶνου, ὀνόματι κυρ Κωνσταν-
» τίνου καὶ παπᾶ κυρ Νικολάου..... πούλου, καὶ
» οἰκονόμου καὶ παπᾶ κυρ Λέοντος Κατελάνους καὶ
» παπᾶ κυρ Λουκᾶ πρωτοσυγγέλλου καὶ παπᾶ κυρ Κε-
» ρόλου Παρίση καὶ ἱερομον Κυρίλου καὶ παπᾶ κυρ Θεο-
» δώρου Καπνίσση καὶ παπᾶ κυρ Κωνσταντίνου Καφίρη
» καὶ παπᾶ κυρ Γεωργίου Ρουκάνη καὶ παπᾶ κυρ Νικο-
» λάου Λογοθέτου καὶ παπᾶ κυρ Νικολάου Μανδρικάρη
» καὶ παπᾶ κυρ Πέτρου Νικητῆ καὶ παπᾶ κυρ Ἀντωνίου
» Γλαρεντζιάνου καὶ παπᾶ κυρίου Θεοδώρου Πικρίδη,
» τοιοῦτοι γάρ εἰσι κριταὶ τῶν δύο μερῶν, ἐνεφανίσθησαν
» ἐμπροσθεν ἐν πρώτοις τοῦ τιμιωτάτου πρωτοπαπᾶ
» σὺν τῆς συνόδου τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων καὶ ἤλθεν
» κατέμπροσθεν ἡ κυρὰ Μαργαρίτα, θυγάτηρ Χριστο-
» δούλου Ζήνου, λέγουσα πῶς ὁ κυρ Μανουὴλ Μουντίνος
» ἔδωκεν αὐτῆς δακτύλιον, ὅπως λάβῃ αὐτὴν ὡς γυναικα
» νόμιμον, καθὼς οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ νόμοι διακελεύουσι,
» καὶ ἔφθειρεν αὐτὴν παρθένον. Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
» ἀπόδειξιν ὑπὸ χρησίων μαρτύρων, ἔδραμον εἰς τὴν
» ἀγίαν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, εἰς τὸν τιμιώτατον
» Ἰωάσαφ μοναχὸν καὶ ἑξάρχον τῆς Μεγάλης Ἐκκλη-
» σίας, ἀπεσταλμένον παρὰ τῶν παναγιωτάτων πα-
» τριάρχων καὶ οἰκουμενικῶν ἡμῶν αὐθεντῶν Κωνσταντι-
» νουπόλεως Νέας Ρώμης, καὶ Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας,
» φημί καὶ Ἱεροσολύμων, ἔδραμεν πρὸς αὐτὸν ἡ αὕτη
» γυνὴ λέγοντας τὴν παρὰ πόνεσιν αὐτῆς. Ἐλθὼν γράμ-
» μα ἐξ αὐτοῦ, ὡς ἐξουσίαν ἤπερ εἶχεν εἰς τοὺς οἰκου-
» μενικοὺς ἡμῶν κυρίους, δι' οὗ δεσμεῖν τε καὶ λύειν.
» Διαλαμβάνει οὕτως τὸ γράμμα»

(Ἐπεταί ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐξάρχου Ἰωάσαφ.)

«† Ἐπειδὴ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι Θεοῦ ἀπεστάλημεν
» εἰς τὸ τῆς ἐξουσίας ὑπηρετήμα παρὰ τοῦ παναγιω-
» τάτου δεσπότη τοῦ ἡμῶν πατριάρχου Κωνσταντινουπό-
» λεως Νέας Ρώμης, λαβὼν καὶ συμμαρτυρίας παρὰ τῶν
» ἄλλων τριῶν πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας τε
» φημί καὶ Ἱεροσολύμων, ἔχων ἐξουσίαν τοῦ λύειν ἅπαντα
» καὶ δεσμεῖν κανονικῶς, κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς
» νόμους τῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀνωμήτου πίστεως, καὶ

» ἐνεφανίσθη ἐμπροσθεν ἡμῶν ὑπόθεσις τις ἄθε[σ]μος καὶ
» ἀναιδέστατος καὶ παρκανομία μεγίστη, παρόντος καὶ
» τοῦ εὐλαβοῦς πρωτοπαπᾶ Ζακύνθου καὶ τῶν λοιπῶν
» ἱερέων, ἡτις περιήχθη ταύτην, ὅτι μανουὴλ τις μουν-
» τίνος τὸ ἐπίκλην κελούμενος ἔφθειρέ τινα παρθένον
» θυγατέρα τινὸς Χριστοδούλου, ὑποσχεθεὶς αὐτῇ δῶρα
» εἰκονικῶς, δούς αὐτῇ καὶ δακτύλιον, σημεῖον ἁρκαβῶ-
» νος, ἵνα λάβῃ ἔννομον συμβίαν αὐτοῦ, καθὼς διακε-
» λεύονται οἱ ἱεροὶ καὶ πάνσεπτοι νόμοι τῆς ὀρθοδόξου
» Ἐκκλησίας, ἀφ' οὗτο δὲ ἔφθειρε ταύτην ἀπαυθαδίασεν
» ὅρκον καὶ κατεφρόνησε καὶ τὰς συνθήκας καὶ ὑποσχέ-
» σεις, ἃς ὑπετάγη αὐτῇ τῇ ρηθείσῃ κόρῃ, ἐψεύσατό τε
» καὶ ἀπηνήσαστο καὶ οὐκ ἐθέλει λαβεῖν ταύτην διὰ τῆς
» Ἐκκλησίας σύνευνον ἰδίαν, καὶ οὕτω ἐμπροσθεν ἡμῶν
» ἀνήγγειλον καὶ ἀνεφάνησαν τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν.
» Λοιπὸν εἰ μὲν οὕτω ἔχει πρᾶγμα, ὅτι ὁ ρηθεὶς μα-
» νουὴλ ἔφθειρε τὴν αὐτὴν κόρην ὑποσχόμενος λαβεῖν
» αὐτὴν ὡς συμβίαν, κατὰ τοὺς κανόνες τῶν πατέρων,
» καὶ ἐὰν ἀφηνιάζῃ καὶ οὐκ ἐθέλει ταύτην τοιούτῳ τρόπῳ
» λαβεῖν, ἀποφαίνομεθα ὅτι ὁ ρηθεὶς κυρ μανουὴλ νὰ
» λάβῃ τὴν ρηθείσαν κόρην ἰδίαν συμβίαν αὐτοῦ, ὡς
» συμμαρτυρεῖ καὶ τὸ δακτύλιον, εἰ δὲ μὴ οὕτω ποιήσει,
» ἔχομεν αὐτὸν ἀφορισμένον ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ παρὰ
» τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
» Νέας Ρώμης καὶ Ἱερουσολύμων. Καὶ εἰ μὲν ὁμολογήσῃ τὴν
» ἀλήθειαν ἔστω κελόν, εἰ δὲ μὴ νὰ λάβῃ καὶ ὅρκον.

«Ἰωάσαφ μοναχὸς καὶ ἑξάρχος τῆς Μ. ἐκκλησίας».

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΑΛΤΕΛΗΣ

Ἀλλεπάλληλα δυστυχῶς ἐγένοντο τὰ καίρια τραύματα ἅτινα ἐν βραχεῖ σχετικῶς χρονικῷ διαστήματι, ἔπληξαν τὴν γερασὴν καὶ πρεσβυγενῆ πατριαρχικὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολῆν ἅμα καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς παιδευσιν. Δὲν ἐμετριάσθη εἰσέτι ἡ θλίψις καὶ ἡ ὀδύνη, ἣν ἠσθάνθη πᾶσα ἡ καθ' ἡμᾶς κοινωνία καὶ ὁ λόγιος κόσμος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν ἀειμνήστων διαπρεπῶν καθηγητῶν Ἀριστοκλέους, Σπαθάρη, Ἀμαξοπούλου, καὶ Ἰωὺ αὐθις, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, νέα ἐπιγίνε-ται ἡμῖν συμφορὰ καὶ νέον ἄλγος πλήττει ἡμᾶς. Ἀγγελμα λυπηρὸν διαβιβάσθην τῷ π. σαββάτῳ ἐκ Κυδωνιῶν πρὸς τὸν σεβασμ. μητροπολίτην Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ καὶ τὸν σχολάρχον τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἅγιον Σάρδεων κ. Μιχαὴλ ἀνεκοίνου ὅτι ὁ ἐκ τῶν πεπνυμένων αὐτῆς καθηγη-

τῶν, ὁ δεινὸς μύστης καὶ λιγὺς ἐρμηνευτὴς τῶν κλασικῶν συγγραφέων, ὁ ἐνθους ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ ἐμβριθὴς ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ αὐτῶν ἀείμνηστος καθηγητὴς Θεμιστοκλῆς Σαλτέλης, ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁ ἐπὶ τρεῖς δεκάδας ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα διὰ τῆς γονίμου καὶ σοφῆς διδασκαλίας αὐτοῦ τὴν σπουδάζουσαν νεότητα διαπαιδαγωγήσας ἐν τε τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀνωτέροις παρ' ἡμῶν παιδευτηρίοις, ἐτελεύτησε τὸν βίον ὑποκύψας ὑπὸ τὸ νόσημα, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ κατέτρυχεν αὐτόν.

Ὁ θάνατος τοῦ μεταστάντος καθηγητοῦ, κενὸν δυσχερῶς ἀναπληρούμενον καταλείπων ἐν τῇ Σχολῇ, σφόδρα ἐλύπησε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς κοινωνίαν. Ὁ καθηγητικὸς σύλλογος, ἡγουμένου τοῦ ἀγίου σχολάρχου, συνελθὼν πάραυτα τὸ μὲν διὰ τοῦ σχολάρχου τηλεγραφικῶς συνελευσθῆναι τῇ ἀπορφανισθείσῃ οἰκογενείᾳ, τὸ δὲ ὥρισε τριήμερον πένθος πρὸς τιμὴν ἐν τῇ σχολῇ.

Συλλυπούμενοι τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ μεταστάντος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προστάτου αὐτῆς, καὶ τῇ μεγαλυνύμῳ σχολῇ ἐπὶ τῇ στερήσει ἐγκρίτου αὐτῆς παράγοντος καὶ σκαπανέως εὐχόμεθα ὥπως ὁ Ὑψίστος τάξῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρός ἐν σκηναῖς δικαίων.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διχάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 3531 καὶ ἀπὸ 28 Μαΐου ἐ. εἰς ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Ἀργυροῦς Ι. Παυλιδάκη, τὸ γένος Περικλέους Κατανᾶ, κατὰ τοῦ Ἰωάννου Παυλιδάκη, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην.

Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον Ἰωάννην Παυλιδάκην ἵνα καταβάλλῃ μηνιαίως τῇ ἐναγούσῃ Ἀργυροῦ Ι. Παυλιδάκη, τὸ γένος Περικλέους Κατανᾶ λόγῳ διατροφῆς γρόσια χρυσᾶ τριακόςια (ἀρ. 300) ἀπὸ τῆς 28 Μαΐου 1903 ἐπ' ἀόριστον,

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστέην,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἡμέραις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ Ἰωάννῃ Παυλιδάκῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, μετριαζόμενα μὲν εἰς γρόσια

Προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν

Ὁ Πρόεδρος

(Ὑπογρ.) † ὁ πρῶν Δρυῖνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

(Ὑπογρ.) ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ἡ Παρασκευὴ ἡλ' α' ἐκ τῆς νήσου Ἰμβρου, Χριστιανὴ ὀρθόδοξος, ὑπήκοος Ὀθωμανῇ, ἐν Κωνσταντινουπόλει τέως τὴν ὑπηρετίαν ἐπαγγελλομένη ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8ην Εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριᾶκοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ ἐαυτῆς μνηστῆρος Σπυρίδωνος Ζαφειρίδου, Χριστιανοῦ ὀρθοδόξου ὑπηκόου Ὀθωμανοῦ, κουρέως τὸ ἐπάγγελμα καὶ κατοικοῦ Ὑψωμαθείων, ἐπὶ λύσει μνηστείας. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτῆς ἀγωγὴν περὶ λύσεως μνηστείας θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 9 Ἰουλίου 1903

Ὁ Πρόεδρος

(Ὑπογρ.) † ὁ πρῶν Δρυῖνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

(Ὑπογρ.) ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Ἐμμανουὴλ Βλούμ, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἔμπορος, ὑπήκοος ὀθωμανός, ὁμώμενος ἐκ Χανίων τῆς Κρήτης, τέως μὲν διαμένων ἐπὶ πολυετίαν ἐν Βεγγάζῃ τῆς Βαρβαρίας καὶ αὐτόθι ἐμπορευόμενος, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8ην Εὐρωπαϊστὶ πρὸ μεσημβρίας μετὰ παρέλευσιν τριᾶκοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Εὐρυδίκης Ἐμμανουὴλ Βλούμ, θυγατρὸς Παναγιώτου Διαμαντοπούλου, ὑπηκόου ὀθωμανῆς, διαμενοῦσης ἐν Βεγγάζῃ τῆς Βαρβαρίας, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ἐπὶ διατροφῇ. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διατροφῆς θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 25 Ἰουλίου 1903.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ πρ. Δρυῖνουπόλεως Γρηγόριος

Ὁ γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ